

[Jørgen Jensen.]

afskedigelser. Midt i forhandlingsperioden kommer man så med dette forslag, og dermed har man grebet ind i kravsrøjsningen. Det vil blive brugt af arbejdsgiverne til at sige: ja men nu har vi jo løst de problemer om tryghed i ansættelsen. Man skal gøre sig klart, at det gør man altså på nuværende tidspunkt, efter at man har svækket fagbevægelsen. Det er det, jeg er imod.

Vi mener, at dette forslag skaber en falsk tryghed, som vil blive brugt af arbejdsgiverne til at sige: nu har vi løst de problemer – hvad man ikke har. Det er vore erfaringer fra de opsigelsesregler, vi har i overenskomsterne. Dette er ringere, selv om jeg skal erkende, at på to områder kunne forslaget være fristende. Det drejer sig for det første om betalingen, hvis man ikke får det tilstrækkelige varsel. Betalingen svarer i hvert fald til fuld løn; det gør den ikke efter vore nuværende opsigelsesregler. For det andet går man uden om arbejdsretten og henviser til behandling i byretten. Det kunne måske også være en positiv ting.

Det er da nogle af de ting, vi også vil kigge på i arbejdsmarkedsudvalget.

Kurt Hansen (VS):

Må jeg sige til arbejdsministeren, at det er ikke udelukkende på grund af, at det er et EF-direktiv, at vi er lidt tvivlende over for, hvad dette måtte indeholde og konkret betyde for de mennesker, der eventuelt kunne blive omfattet af det. Vi har faktisk tidligere stemt for et EF-direktiv omkring ligelønnen, selv om vi også nok synes, at det skulle have været udformet på en lidt anden måde, end det faktisk blev. Så det er ikke udelukkende derfor. Jeg gennemgik faktisk en hel række områder, hvor vi var betænkelige. Det synes jeg er værd at understrege, for arbejdsministerens argumentation skal i denne her sag i hvert fald ikke komme til at stå alene.

Arbejdsministeren sagde, at jeg tillagde regeringen nogle intentioner, men dem havde regeringen helt check på selv, den skulle nok finde ud af sine egne intentioner, eller hvordan ordene nu faldt. Fællesmarkedet blev jo fremslået i 1972, som var det det rene smør, kød og flæsk, men det er jo ikke tilfældet, vel hr. arbejdsminister? Er situationen i dag ikke den, at den politiske union står lige for døren? Og det er jo helt andre ting end smør og kød og flæsk, den kommer til at indeholde. Derfor

siger jeg blot, at der vil blive lagt op til en harmonisering på arbejdsformidlingsområderne, og dette er det første springbræt til det. Det er en indgang til den harmonisering, der kommer til at blive udbygget.

Men o. k., hvis det havde været et EF-direktiv, der udelukkende sagde, at vi skulle sikre alle danske og øvrige arbejdere inden for fællesmarkedet 30 dages opsigelsesfrist, så skulle VS nok være der, det er helt sikkert. Vi vil da også tage disse ting op i udvalget og søge at udvirke, at det bliver det eneste, vi skal til at stemme om ved tredje behandling, men det bliver nok bare ikke tilfældet.

Jeg spurgte faktisk også arbejdsministeren før om, hvad der egentlig lå i disse formuleringer om »påtænkte« afskedigelser. Betyder dette lovforslag, at stort set alle former for afskedigelser, som er nævnt i § 23 a, vil komme ind under bestemmelserne? Det synes jeg er meget væsentligt at få helt klart at vide. Så kan vi jo godt stryge dette med at »antage« og »påtænke«, så er der ingen grund til at tage udgangspunkt i den ganske glimrende planlægning på de danske virksomheder – som arbejdsministeren udmærket godt ved ikke er til stede.

Johan Philipsen (V):

Jeg ved såre godt, at det ikke nytter noget at diskutere med folk, der kommer med indlæg, som har en religiøs baggrund. At man kan være mod EF, forstår jeg, men at man i sin vurdering af en ganske konkret ting kan komme sådan på afveje, som de tre partier til venstre i folketinget kom, det havde jeg dog ikke regnet med.

Hr. Hölge talte om, at det skal aftales mellem arbejdsmarkedets parter. Jeg skal hertil bare sige, at det danske forhandlingsmandat, da disse aftaler og forhandlinger begyndte, på ganske normal vis var aftalt med arbejdsmarkedets parter, endda med deres toppersoner; det var såmænd en hyggelig gennemgang af alt, hvad der forelå, og der var ingen slagsmål af nogen art, da vi skulle nå frem til det danske standpunkt. Jeg forstår altså ikke, at en ganske naturlig ting, hvor ni europæiske lande er enige om at have nogenlunde ensartede og ordentlige regler med hensyn til opsigelsesvarsler, kan udarte til en debat som den, jeg for et øjeblik siden har overværet.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Jeg skal takke hr. Johan Philipsen for hans